18/01/2026

Φθιώτιδος Συμεών: «Να μην πάρουμε τα μάτια μας από τον Χριστό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος



Στον περικαλλή Ναό της πολυπληθούς Ενορίας του Αγίου Αθανασίου στα Γαλανέικα Λαμίας χοροστάτησε απόψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την εορτή των Αγίων Αθανασίου και Κυρίλλου Πατριαρχών Αλεξανδρείας.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών πλαισίωσαν ιερείς Ενοριών της πόλεως με προεξάρχοντα τον Άγιο Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναγίας Φανερωμένης Λευκάδος Αρχιμ. π. Νικηφόρο Ασπρογέρακα, ο οποίος κατ’ έθος πλέον αυτές τις ημέρες ηγείται μεγάλου ομίλου προσκυνητών από το Παναγιοφρούρητο νησί της Λευκάδος, καθώς συνδέεται πνευματικά η Ενορία με την Ιερά Μονή της Φανερωμενης κατέχοντας αντίγραφο της Ιεράς και Θαυματουργού Εικόνος, το

οποίο υποδέχθηκε η Ενορία πανδήμως 2 χρόνια πριν, στις 12 Ιανουαρίου 2024.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Τα Ιερά Αναλόγια του Ναού εκόσμησαν με την διακονία τους, υπό τον Πρωτοψάλτη του Ναού κ. Σεραφείμ – Παναγιώτη Κυρίτση, ο Διευθυντής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέας Ιωακείμ, ο Διευθυντής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, Πρωτοψάλτης κ. Ηλίας Καπέλας, Πρωτοψάλτες Ενοριών της πόλεως, καθώς και μαθητές και Πτυχιούχοι του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Μας αξιώνει η αγάπη του Θεού για μία ακόμη φορά, 17 αιώνες τώρα, να τιμούμε τη μνήμη του μεγάλου Ιεράρχου της Αλεξανδρείας, του μεγάλου Πατρός της Εκκλησίας του Αγίου Αθανασίου μαζί ασφαλώς και με την εορτή, σύναξη πραγματοποιούμε ουσιαστικά και με την εορτή του Αγίου Κυρίλλου. Ιδιαιτέρως όμως τιμούμε τον Άγιο Αθανάσιο με τον οποίο ο λαός μας σε ολόκληρη την οικουμένη έχει συνδεθεί και αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα, πώς είναι δυνατόν ένας Ιεράρχης και Ποιμένας της Εκκλησίας, ο οποίος έδρασε 17 αιώνες πριν, να έχει τέτοια οικουμενική εμβέλεια, να έχει τέτοια οικουμενική αποδοχή, να υπάρχουν άνθρωποι και σήμερα που όχι απλώς να μελετούν τα συγγράμματα του, τις συγγραφές του, πώς είναι δυνατόν μετά από τόσους αιώνες να υπάρχουν μεταπτυχιακά προγράμματα, διδακτορικές σπουδές, να υπάρχουν πανεπιστήμια που φέρουν το όνομα του Αγίου Αθανασίου και να μελετούν σε βάθος όλα αυτά, τα οποία παρέδωσε και κυρίως, όλα αυτά τα οποία έζησε και όλα αυτά τα οποία εβίωσε.

Είναι συγκλονιστική αυτή και μόνο η μαρτυρία που δείχνει ακριβώς τη δυναμική την οποία έχει η Εκκλησία και την οποία οι άνθρωποι του καιρού κάθε εποχής δεν μπορούν να την αντιληφθούν. Οι άνθρωποι που εδίωκαν τον Άγιο Αθανάσιο, οι αρχές και οι εξουσίες και τα κατεστημένα της εποχής, όλοι αυτοί οι οποίοι στόλισαν το βιογραφικό του στην εποχή του με συκοφαντίες, με ύβρεις, με λοιδορίες, με απαξίωση, όλοι αυτοί προσπάθησαν να δολοφονήσουν τον χαρακτήρα του, να κανιβαλίσουν την προσωπικότητά του, όλοι όμως αυτοί είναι παντελώς άγνωστοι στην ιστορία. 17 αιώνες μετά συνεχίζει ο Άγιος Αθανάσιος να είναι παρών και να είναι ο νικητής της ιστορίας και να είναι ο «Στύλος της Ορθοδοξίας», να είναι η «θεόπνευστος σάλπιγξ της θεολογίας», να είναι ο «φωστήρ της οικουμένης».

Οι άνθρωποι και οι προσωπικότητες που μένουν στην ιστορία είναι αυτοί που μένουν εδραίοι και αμετακίνητοι, είναι αυτοί που όσο και αν τους χτυπούν τα κύματα, όσο και αν αφρίζουν τα κύματα, όσο και αν παφλάζουν τα κύματα, παραμένουν αμετακίνητοι στην πίστη του Χριστού, στην αγάπη προς τον Χριστό και στην αγάπη προς τον άνθρωπο και αντίθετα, αυτοί οι οποίοι χάνονται, είναι αυτοί που είναι εγκλωβισμένοι σε κύκλους ιδιοτέλειας, σε μικροσυμφέροντα τα οποία έχουν ημερομηνία λήξεως, όσο διαρκούν θητείες ή σκοπιμότητες ή άλλες βλέψεις.

Ο Άγιος Αθανάσιος έμεινε λοιπόν στύλος γνωρίζοντας φθόνο και εκ των έσω. Ήταν μία ανερχόμενη δύναμη. Ήταν ένας φέρελπις κληρικός με μέλλον και προσπάθησαν να στήσουν εμπόδια πολλά στην πορεία του και μπορεί να έφθασε στο πατριαρχικό αξίωμα, αλλά υπέστη απίστευτες ταλαιπωρίες και πριν φτάσει σε αυτό και μετά την αναρρίχησή του σε αυτό, όμως δεν έχασε ποτέ τη βαθύτατη επίγνωση, ότι όλα τα χαρίσματα τα οποία δίνει ο Θεός στον άνθρωπο είναι δώρα του Θεού και όχι κατορθώματα του ανθρώπου και αυτό είναι που κάνει τον ταπεινό άνθρωπο να βλέπει πολύ πιο μακριά από τον ιστορικό ορίζοντα, ο οποίος τον περιβάλλει, και αυτό είναι εν τέλει που τον καθιστά οικουμενική προσωπικότητα, αυτό είναι που προσφέρει ασφάλεια στην ιστορία, γιατί έχουμε ανάγκη σε κάθε εποχή από τέτοιες προσωπικότητες από κάθε χώρο εκκλησιαστικό, ακαδημαϊκό, φιλοσοφικό, επιστημονικό, πολιτικό, στρατιωτικό. Από κάθε χώρο της δημόσιας ζωής έχουμε ανάγκη από προσωπικότητες σταθερές, ακλόνητες, αμετακίνητες σε αξίες και ιδανικά.

Έχουμε ανάγκη σε κάθε κοινωνία μικρή και μεγάλη να υπάρχουν αυτοί οι στύλοι και οι πυλώνες, οι οποίοι στα κύματα και στις φουρτούνες της συγχύσεως και της ταραχής, σε έναν κόσμο ραγδαία μεταβαλλόμενο ανά πάσα στιγμή και ανά πάσα

ώρα και σε κάθε λεπτό.
Μέσα σε ένα τέτοιο κόσμο στον οποίο ζούμε, στον οποίο θα ζήσουν και οι επόμενες γενεές, έχουμε ανάγκη να σταθούμε ο καθένας στο μέτρο του δυνατού, ο καθένας στο δικό του χώρο και στη δική του διακονία, να σταθούμε στύλοι αμετακίνητοι. Να μην χάσουμε τον προσανατολισμό μας, να μη χάσουμε το βλέμμα μας, με λίγα λόγια να μην πάρουμε τα μάτια μας από τον Χριστό, να μην πάρουμε τα μάτια μας από την αγάπη για τον Χριστό και από την αγάπη για τον άνθρωπο».

Ακολούθησε, παρά το δριμύ ψύχος, πάνδημη Ιερά Λιτανεία των Ιερών Εικόνων της Παναγίας Φανερωμένης και του Αγίου Αθανασίου στους δρόμους της Ενορίας, προπορευομένης της Δημοτικής Φιλαρμονικής του Δήμου Λαμιέων, στρατιωτικού αγήματος, παιδιών και μελών του Πολιτιστικού Συλλόγου Διβριωτών ενδεδυμένων με παραδοσιακές στολές, των ανδρών της 4ης ΕΜΟΔΕ, μαθητών και μαθητριών Σχολείων της Ενορίας, των επισήμων και πολλών πιστών.

